

SEMINARIUM VARADIENSIS

Anul XIII
Numărul
1(87)
OCTOMBRIE
2016

Realizat de Seminarul Teologic Greco-Catolic „Sfinții Vasile, Grigore și Ioan”, Oradea

ÎNTÂLNIREA FORMATORILOR DIN SEMINARELE GRECO-CATOLICE DIN EUROPA LA ORADEA

Devenită deja o tradiție, Întâlnirea rectorilor și a formatorilor din seminarele greco-catolice din Europa s-a desfășurat de data aceasta la Oradea în perioada 24-27 august 2016. Evenimentul se încadrează între acțiunile pregătitoare pentru Anul Jubiliar 2017, în care Seminarul nostru va sărbători 225 ani de existență.

La această ediție a întâlnirii au participat reprezentanții seminarelor din: Prešov – Slovacia (Pr. Miroslav Dancák, rector și Pr. Marko Durlák, asistent spiritual), Lviv – Ucraina (Pr. Ihor Boyko, rector și Pr. Mykhaylo Lesiv, vicerector), Nyíregyháza – Ungaria (Pr. Miklos Verdes, formator și Pr. Bence Polgári, prefect), Eichstätt – Germania (Pr. Thomas Kremer, vicerector), Blaj – România (Pr. Florian Guțiu, rector și Fr. Andrei Roman, formator) și ai Seminarului „Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan” Oradea, gazda evenimentului: Pr. Anton Cioba, rector, Fr. Florin Bode, vicerector, Pr. Eduard Roman, administrator și Pr. Anton Rus, asistent spiritual.

Oaspeții din străinătate au venit la Oradea, unii pentru prima dată vizitând România, cu dorința cunoașterii realității Bisericii Române Unite care a dat atâția martiri în perioada comunistă, dar și a țării noastre în general.

Programul a început cu Slujba Vecerniei celebrată în Capela Seminarului urmată de cină și de o întâlnire de cunoaștere și prezentare a realității seminarului fiecărui reprezentant. Aici a fost momentul în care le-am prezentat mai pe larg situația Bisericii Catolice din România, în special cea a Bisericii Greco-Catolice, precum și câteva aspecte istorice ale țării noastre. Preasfinția Sa Virgil Bercea i-a întâmpinat pe oaspeți, asigurându-i de sentimentele de grație

pentru acceptarea invitației de a veni în vizită la noi.

A doua zi a început cu Sfânta Liturghie celebrată în Biserica Seminarului după care oaspeților li s-a făcut un tur al Orădiei, aceștia fiind încântați de frumusețea rară pe care o oferă cel mai frumos oraș din România, conform unui sondaj recent. Am vizitat împreună Catedrala „Sfântul Nicolae”, Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, care a împlinit recent 230 ani de existență, astfel fiind cea mai veche școală românească din Oradea, Bazilica Romano Catolică, și Biserica „Schimbarea la

Față” din Velența. Seara am participat toți la o meditația „Sfânta Fecioară Maria, mama preotului”, ținută de Sr. Ligia Man, seara concluzionându-se cu Slujba Paraculisului Maicii Domnului, celebrată tot în Biserica Seminarului.

Un moment important l-a constituit Sfânta Liturghie arhierescă celebrată în ziua de vineri, moment în care Preasfinția Sa Virgil le-a mulțumit din nou

celor prezenți, subliniind importanța cunoașterii reciproce a formatorilor din seminarele greco-catolice. Aceasta a fost și ziua în care, pentru a le arăta frumusețile României, am plecat împreună la Peștera Urșilor din localitatea Chișcău, județul Bihor, iar la întoarcere am vizitat bisericile parohiale din Pocola și Băile Felix.

Toate momentele formale și informale ale întâlnirii s-au dovedit a fi utile atât pentru cunoașterea reciprocă cât și pentru demararea unor proiecte comune în ceea ce privește învățământul teologic precum și formarea viitorilor preoți greco-catolici din Europa.

(continuare în pag. 3)

Pr. Anton CIOBA
Rector

AFRICA – O ALTĂ LUME? (I)

– Depășirea barierelor –

Când vorbim de Africa, celor mai mulți dintre noi ne vine în minte cuvântul „sărăcie”. Dar oare sunt ei chiar atât de săraci pe cât îi considerăm noi? Sau după cum spunea Mihai Eminescu: „sărac este cel ce se simte sărac, căruia îi trebuie neapărat mai mult decât are”...

În urmă cu câteva luni am trăit experiența vieții mele în îndepărtata Coastă de Fildes. După cum ne arată și etimologia cuvântului (lat. *experiens-experiri*) „a experimenta” = a încerca, a supune unei încercări, a traversa un spațiu, am reușit și eu să trec dincolo de realitățile noastre europene, pentru a cunoaște o altă lume, o altă cultură, un alt tip de mentalitate, o altă concepție despre viață și lume.

Primul, și unul dintre cele mai puternice impacturi pe care le-am avut a fost când am traversat deșertul Sahara.

Imaginați-vă că sunteți la aproximativ 10.000 de metri altitudine, o zi senină și clară și tot ceea ce vedeți sub voi este o mare nesfârșită de nisip, presărată cu diferite cârduri de animale și urme de râuri care au secat; este tot ceea ce am văzut timp de două ore și ceva. La un calcul sumar, zburând cu aproximativ 800 de km pe oră, timp de două ore

și ceva, rezultă aproximativ 2.000 de km, aceasta reprezentând lățimea. În total, deșertul Sahara are o suprafață de 9.400.000 km² și cuprinde o treime din Africa, aproximativ suprafața Statelor Unite ale Americii sau de 26 ori mai mare decât suprafața Germaniei. Ceea ce este interesant este că și acolo trăiesc oameni. Am făcut o escală la Ouagadougou, capitala Burkinei Faso, vecinul din nordul Coastei de Fildes. Un oraș care, în Europa, cu greu ar putea fi numit astfel: case mici, pe o suprafață foarte întinsă, două sau trei clădiri cu etaj, străzile neasfaltate, un aeroport cu o pistă foarte scurtă și o populație de aproximativ un milion și jumătate de locuitori. După opt ore de zbor, am ajuns în Abidjan, capitala economică a Coastei de Fildes - țară din Africa de Vest, cu o suprafață de 322.463 km² (cu aproape 90.000 km² mai mare decât România și cu o populație de aproximativ 20 de milioane de locuitori.

Primul șoc a fost cel climatic: 35°C cu o umiditate de 70% a reprezentat primul duș „rece” al Africii. De îndată ce am părăsit incinta aeroportului am intrat în mușuroiul de furnici – cam 6 milioane la număr: mașini una lângă alta, claxoane la fiecare clipit din ochi, oameni printre mașini, vânzători ambulanți cu câte două trei mese de călcat fugind de la o mașină la alta, regula rutieră de bază fiind „Bagă-te căci altfel ajungi mâine”. Am înnoptat acolo deoarece în majoritatea țărilor din Africa, a circula noaptea înseamnă a-ți asuma niște riscuri foarte mari. Drumurile sunt foarte nesigure noaptea, și nu din cauza animalelor. A doua zi am plecat, împreună cu părintele Gabriel Cimpoieșu, preotul român care se ocupă cu Misiunea Catolică din Coasta de Fildes, spre Djebonoua, sediul misiunii, o localitate din centrul țării aflată

la aproximativ 350 de km de Abidjan; o singură stradă asfaltată care traversează țara de la sud la nord și care, între cele două capitale Abidjan (capitala economică) și Yamoussoukro (capitala politică) are anumite valențe de autostradă: două benzi pe sens, puține gropi dar unde banda de urgență este luată ca și trotuar

-oamenii traversează ca în oraș- și, sigur, nelipsiții vânzători ambulanți; camioane vechi, încărcate cam de trei-patru ori peste limita admisă și care, din când în când, “parcau” involuntar în șanțul de pe marginea drumului, autobuze arhipline cu bagajele deasupra legate bine și care din când în când se opreau pe marginea „autostrăzii” din cauza nevoilor fiziologice ale pasagerilor. Eram ca un burete care absoarbe toți picurii unei lumi total diferite de a noastră; priveam pe geam și rămâneam fascinat de paradoxurile care se așterneau în fața mea: vegetația verde și bogată care absorbea cu greu fumul negru al camioanelor încărcate până la refuz, copii cu tricourile rupte și murdare dar mereu cu zâmbetul pe buze, o țară nesigură din punct de vedere al securității dar cu polițiști și jandarmi tot la cinci sute de metri,

(continuare în pag. 3)

Fr. Florin BODE

Vicector

(urmare din pag. 2)

femei cu un coș plin pe cap și cu copii legați cu o pânză în spate lângă bărbați care mergeau cu mâinile în buzunar pe lângă ele. Din punct de vedere etnic și lingvistic, putem spune că în fiecare țară din Africa există mai multe „țări”, mai multe popoare, fiind foarte prezentă acea apartenență ancestrală la tribul de origine. În Coasta de Fildeș conviețuiesc în jur de 60 de etnii grupate în patru grupuri lingvistice. Limba oficială este franceza însă fiecare trib are limba și tradițiile sale specifice; aceste limbi sunt atât de diferite încât, dacă o persoană nu cunoaște limba franceză, nu se poate înțelege cu o altă persoană din alt trib. Sigur, nu au trăsăturile și conduita triburilor vechi dar a rămas foarte pronunțată în sufletul și mentalitatea lor acea apartenență la un trib. Populația de care se ocupă Misiunea Catolică a Diecezei de Iași face parte din tribul numit baoulé, aparținând grupului etnic Akan și care reprezintă cam 23% din populația țării. La nivel politic, Coasta de Fildeș și-a câștigat independența în anul 1960, după ce, din 1917, fusese colonie franceză. Pentru următorii 30 de ani, statul

ivorian s-a numărat printre cele mai bogate din Africa, în primul rând datorită exportului de cacao (primul loc în lume). După moartea primului președinte Felix Houphouët-Boigny (1960-1993) au avut loc mai multe conflicte politice care au culminat cu un lung război civil între anii 2002 și 2010 în care, în jur de 3000 de oameni și-au pierdut viața, iar aproape un milion au fost nevoiți să fugă, în special din cel mai mare oraș al țării, Abidjan. Acum este pace dar nesiguranța încă domină pe străzile țării și mai ales în marile orașe unde, la principalele intrări, poliția verifică aproape toate mașinile și unde pe mijlocul drumului se află acele obiecte ascuțite folosite la spargerea cauciucurilor celor care, din diferite motive, nu vor să oprească. Totuși, un lucru de evidențiat, este acela că atunci când polițiștii văd un preot alb sau o mașină cu inscripția „Mission catholique” îl salută cu respect și îi face semn să meargă mai departe. Sunt conștienți că misiunile catolice au adus un nou suflu, o altă viziune și mult ajutor material țării. (Va urma...)

ÎNCEPUTUL VIETII COMUNITARE A SEMINARIȘTILOR ORĂDENI

Viața comunitară a seminariștilor orădeni a început duminică, 25 septembrie când, întreaga comunitate a trăit o experiență deosebită de muncă renovând și reamenajând unele spații din seminar, implicit Capela „Sfinții Trei Ierarhi”, dar și unele momente spirituale și de împărtășire a experiențelor estive ale fiecăruia.

Dacă prima parte a săptămânii a fost dedicată muncii fizice, în a doua parte am avut plăcerea de a-l avea în mijlocul nostru pe părintele Florin Sescu, directorul Centrului Misionar Diecezan din Iași. În meditațiile părintelui, sarea pământului și lumina lumii ne-au fost date ca puncte de reper, identificându-ne de multe ori cu ele. Anumite întrebări și răspunsuri asupra vocației noastre cu siguranță au apărut, iar pentru acest lucru îi mulțumim din suflet părintelui Florin.

Sâmbătă dimineață am plecat cu toții în parohia

Holod unde părintele paroh Ioan Tătar ne-a așteptat cu brațele deschise. A fost o zi de recreere și de împărtășire fraternă care s-a terminat cu o relatare splendidă a părintelui paroh, asupra realităților din Biserică.

Mulțumim familiei părintelui Ioan Tătar, părintelui Sescu Florin-Petru, echipei de formatori și tuturor celor care au făcut posibilă această experiență și, bineînțeles, lui Dumnezeu.

„Speranța este visul omului treaz” spunea Aristotel; treji, cu speranța că această experiență ne va ajuta în viața personală, dar mai ales în viața comunitară unde binele comun trebuie să primeze, cerem binecuvântarea Domnului asupra noastră și a tuturor!

Giuseppe GHIURCĂ
Anul IV

(urmare din pag. 1)

Faptul că Preasfinția Sa Virgil a participat în mare parte la momentele întâlnirilor noastre este o dovadă că pentru orice episcop seminarul reprezintă locul central al al eparhiei, locul unde se formează viitorii păstori de suflete. Având în vedere că formarea viitorilor preoți se desfășoară și în cadrul Facultății de Teologie Greco-Catolică, am avut o întâlnire și cu domnul Ionuț Popescu, directorul Departamentului din Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș Bolyai Cluj Napoca. De altfel, între facultățile de Teologie din diferitele țări participante există deja o colaborare

frumoasă între profesori, aceștia participând la diferitele simpozioane organizate de diferitele Facultăți.

Ultima zi a întâlnirii a fost și cea în care s-a decis unde să se desfășoare următoarea întâlnire a rectorilor și a formatorilor din Seminarele Greco-Catolice din Europa. Aceasta va avea loc în Ucraina, în perioada 23-27 august 2017, gazda fiind Seminarul Sfântul Spirit din Lviv, care actualmente are 220 de seminariști. La această întâlnire vor participa și reprezentanți ale celorlalte cinci seminare greco-catolice ucrainiene.

SPIRITUALITATEA, ACTIVITATEA RUGACIUNEA PE MELEAGURI STRAINE

La îndemnul formatorilor și cu ajutorul lui Dumnezeu, am avut bucuria ca în această vară să trăiesc din nou o experiență pastorală și de data aceasta tot în Italia, în regiunea Piemonte; dacă anul trecut am avut bucuria de a merge la Sanctuarul „Sant’Anna di Vinadio”, anul acesta am ajuns la Catedrala „Santa Maria del Bosco”.

Am ajuns marți, 5 august, în localitatea montană Bersezio, loc în care tinerii parohiei se aflau într-un campus. Părintele Luca Lanave, vice-paroh, împreună cu toți cei care se aflau acolo, m-au primit cu brațele deschise; a fost un prim moment emoționant. Activitatea s-a desfășurat cu copiii din clasele primare, aceasta fiind marcată de promovarea speranței și a creșterii curajului. După aceasta, am coborât în oraș, în Cuneo, unde alături de un grup de animatori și de părintele Luca, am coordonat activitatea de vară cu copiii. Au participat în jur de 100 de copii pe care, de luni până vineri îi ajutam la teme, la diferite activități creative dar am organizat și jocuri.

A urmat un nou campus, tot la Bersezio, de data aceasta cu elevii de gimnaziu. Părintele coordonator a fost părintele paroh Mauro Bido.

Acesta a punctat importanța aproapelui, în care trăiește Cristos, dar și fericirea de a trăi într-o comunitate.

După încheierea campusului, am început pregătirea pentru Zilele Mondiale ale Tineretului (ZMT) ce s-au desfășurat în Polonia, unde alături de 850 de tineri din Cuneo am fost părtaș al unor

momente și evenimente pline de har. Sfântul Părinte, prezent și el în Polonia, ne-a îndemnat să nu ne pierdem identitatea, să trăim viața noastră nu ca fiind viața altuia. A mai subliniat și faptul că trebuie să fim tineri și creștini fericiți, doar așa vom putea fi adevărați mărturisitori.

Plecând din Cracovia cu gândul la sfaturile Papei Francisc, am ajuns după un drum de 25 de ore, înapoi în Cuneo. Ultima săptămână a fost dedicată festivităților de încheiere ale activităților de vară, festivități destinate fie animatorilor, fie copi-

ilor. Ca de obicei, ultima zi a fost cea mai dificilă deoarece am fost supuși la lumescul moment al despărțirii. Se știe însă că sfârșitul cheamă un nou început, astfel că am considerat acel moment al despărțirii o nouă deschidere de drum. Aceste experiențe au creat un nou început, au pus baze solide acestei prietenii și comuniuni.

Doresc să mulțumesc formatorilor pentru această oportunitate, părintelui paroh Mauro Bido pentru disponibilitatea sa și nu în ultimul rând părintelui Luca Lanave care a fost un adevărat maestru pentru mai tânărul ucenic român, aflat în persoana mea. De asemenea, mulțumesc și comunității dar și tinerilor din Cuneo care s-au dovedit a fi adevărați tineri creștini.

Mulțumesc, din nou, lui Dumnezeu pentru această experiență edificatoare și le doresc, tuturor celor implicați, multe haruri și binecuvântări!

Giuseppe GHIURCĂ
Anul IV

PRIMA EXPERIENȚĂ LA MEDJUGORJE

Unul dintre cele mai mari, dacă nu cel mai mare loc de pelerinaj din lumea catolică este cu siguranță Medjugorje. Situat în Bosnia și Herțegovina, la 25 de km de orașul Mostar, Medjugorje și-a câștigat rapid renumele în urma fenomenelor miraculoase care se întâmplă acolo și mai ales datorită aparițiilor Sfintei Fecioare Maria.

În acest loc activitatea de evanghelizare și convertire s-a intensificat mai ales după anul 1981, când șase tineri au început să povestească despre viziunile lor, afirmând faptul că o văd și o aud pe Sfânta Fecioară Maria, apariții care au loc zilnic la ora 18:40.

Personal, în acest an am avut bucuria de a participa pentru prima dată la un pelerinaj organizat la Medjugorje. În ciuda anumitor represalii venite de la persoane care nu au simțit nimic în acel loc, Medjugorje continuă să uimească lumea prin vindecări miraculoase, convertiri, exorcisme și multe altele. Primul lucru pe care l-am observat când am ajuns acolo a fost trăirea religioasă și comunitară a oamenilor, indiferent că e vorba de turiști sau localnici. La Medjugorje, oamenii vin în primul rând să ceară Preasfintei Fecioare Maria ajutor în viețile lor dar să și mulțumească pentru darurile pe care le-au primit de la Dumnezeu. De cealaltă parte sunt localnicii, care te primesc cu zâmbetul pe buze și cu brațele deschise.

Toate aceste elemente fac din Medjugorje un loc deosebit, cu un spirit care nu poate fi simțit altundeva. Într-adevăr, când ajungi acolo simți că Dumnezeu este mai aproape de tine și te vrea ca să fii acolo. Pe lângă aparițiile zilnice și cele lunare, în care Preasfânta Fecioară Maria cere omenirii întoarcerea la Fiul său Preaiubit, Medjugorje are și alte locuri în care simți măreția lui Dumnezeu. Dintre acestea aș putea enumera: Muntele Krijevac, un munte pe care, pornind de la bază până sus în vârf sunt amplasate stațiunile

pentru calea crucii. Muntele Krijevac poate fi asemănat din această perspectivă cu Golgota. Un alt loc special este muntele Podbrdo, care este asemănător Krijevaca dar mai mic din punct de vedere al înălțimii.

Este foarte interesant faptul că Preasfânta Fecioară Maria a ales ca loc de apariții Medjugorje, cel mai sărac orașel din zona datorită situării sale între munți. Nu este întâmplător faptul că Fecioara Maria a ales o zonă muntoasă. Din punct de vedere metafizic, muntele este locul unde cerul se întâlnește cu pământul, locul unde divinitatea se întâlnește cu umanitatea. Acești munți pot fi priviți și ca o ascensiune spirituală, pe vârful muntelui Krijevac fiind amplasată o cruce de aproximativ 7 metri. As-

cenziunea spirituală trebuie să treacă prin cruce pentru a ajunge la învierea în Cristos.

La Medjugorje orice persoană, sau aproape orice persoană ajunge simte ceva, ceva se schimbă în interiorul său, nu pleacă acasă la fel cum a venit. Nu se poate expune într-un articol și nici măcar în cuvinte senzațiile sufletești care te pătrund când ajungi acolo.

Pentru a simți acțiunea divină care se petrece la Medjugorje e nevoie de trăirea acesteia, astfel că aș îndemna pe orice persoană indiferent de religie sau confesiune să meargă cel puțin odată la Medjugorje.

Fie ca harul lui Dumnezeu Tatăl, prin puterea

Fiului Său Unul-Născut, Isus Cristos și prin lucrarea Sfântului Spirit să ajungă în inimile voastre iubiți cititori și, dacă Maica lui Dumnezeu vă cheamă să vă întâlniți cu ea în mod mai intim, să răspundeți DA chemării Sale.

Claudiu BAIDOC
Anul II

EXPERIENȚĂ DE NEUITAT

Zmt (Ziua Mondială a Tineretului) Polonia, pot spune că a fost una dintre experiențele cele mai pline de satisfacții și interesante din viața mea. Am fost cu adevărat uimit de mulțimea tinerilor în biserică, care și-au exprimat dorința de a participa la Cracovia pentru Ziua Mondială a Tineretului.

Am plecat împreună cu un grup, ca o familie. Ne-am întâlnit cu peste 2 milioane de tineri din lumea întreagă, cu zeci de mii de episcopi, cardinali, preoți și alte persoane consacrate. Am avut parte de zile minunate, de prezența lui Isus între noi, de vreme frumoasă, înconjurați de oameni extraordinari. Am simțit ce înseamnă cu adevărat milostivirea, fraternitatea și nu în ultimul rând bucuria; bucuria de a ne afla la întâlnirea cu Sfântul Părinte Papa Francisc, fraternitatea față de atâția tineri pelerini, timp în care am învățat să fim milostivi ca Tatăl.

Pe stradă era mereu veselie și gălăgie. Toți cântau, băteau palma și strigau, fiecare țarăacompaniând-o

pe cealaltă. Deși în tramvaie și autobuse era o aglomerație foarte mare nimeni nu părea să fie deranjat de asta, ci își păstra veselia.

Indiferent de multitudinea de limbi străine care se vorbeau toți au reușit să se înțeleagă foarte bine între ei.

Mi-a plăcut foarte mult pe stadionul din Czestochova, unde toți am cântat și am dansat împreună, unde făceam schimb de brățări cu ceilalți și poze cu steagul diferitelor țări. Iar în Cracovia mi-a plăcut când te uitai în jur pe străzi și vedeai miile de tineri care se îndreaptă toți spre același loc, spre Blonia, având același scop,

să se roage împreună.

A fost o experiență extraordinară care mi-aș dori să rămână o pată de culoare în inima mea.

Mihai MICLAUȘ

Anul II

ROMÂNII GRECO-CATOLICI DIN MADRID

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am parcurs practica liturgică din această vară în comunitatea greco-catolică din centrul Spaniei. Parohia greco-catolică din Madrid a fost instituită în luna aprilie a anului 2009, în urma binecuvântării Sfântului Sinod al BRU și prin atenția acordată credincioșilor români de rit bizantin în Arhiepiscopia de Madrid de către Cardinalul Antonio Maria Rouco Varela. Părintele Dr. Vasile Bogdan Buda este parohul comunității și de la instituirea parohiei în fiecare duminică, de la orele 12.30 se celebrează Sfânta Liturghie în capela bisericii Nuestra Senora de las Angustias (strada Rafael de Riego, numărul 16).

Pe lângă credincioșii români care aparțin comunității, câțiva spanioli de rit latin participă, de asemenea, cu regularitate la celebrări. Pe lângă icoanele de o frumusețe aparte, comunitatea greco-catolică din Madrid se poate mândri cu mai multe relicve ale sfinților Orientali și Occidentali, printre care Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Ioan Gură de Aur, Sfântul Grigorie

de Nissa, Sfântul Dumitru, la care credincioșii se închină cu ocazia marilor sărbători. Comunitatea a construit un iconostas mobil care oferă o imagine tipică bisericilor de rit bizantin.

În luna noiembrie a anului curent, cu ocazia lansării liturghierului bilingv de rit bizantin, va fi invitat la Madrid corul „Buna Vestire” al Catedralei „Sfântul Nicolae” din Oradea – dirijor Lect. Univ. Dr. Radu Mureșan. Această festivitate este așteptată cu mult interes atât de credincioșii parohiei cât și de autoritățile locale și ecleziale. Părintele Dr. Vasile-Bogdan Buda, parohul comunității, alături de Lect. Univ. Dr. Radu Mureșan sunt cei care au făcut posibilă lumina

tiparului acestei prețioase și indispensabile cărți de cult. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru această experiență pastorală minunată!

Cristian NEAGOE

Anul III

VOLUNTARIAT LA SANCTUARUL SANT'ANNA DI VINADIO

În data de 1 august 2016, cu ajutorul lui Dumnezeu și la îndrumarea pr. Anton Cioba, rectorul Seminarului nostru, am plecat spre Italia pentru o luna de voluntariat la Sanctuarul „Sant'Anna di Vinadio” (sanctuarul situat la cea mai mare altitudine din Europa - 2035 m). Călătoria cu autocarul din România a durat aproximativ două zile, ajungând într-un final la

acest sanctuar, unde m-a întâmpinat, cu mare bucurie și dragoste părintele responsabil cu acest sanctuar, Don Beppe Pannero, un om înalt slăbuț și foarte vesel. După ce m-am cazat, am făcut cunoștință cu personalul hotelului din acest sanctuar, unde urma să muncesc ca și voluntar. În acel colectiv cu care am făcut cunoștință am întâlnit oameni de toate vârstele plini de bucurie și iubire, într-un cuvânt, foarte primitivi. Programul unei zile era constituit din două aspecte:

- primul aspect, adică, cel spiritual era legat de participarea zilnică la Sfânta Liturghie în rit latin (messa, în limba italiană) care era la ora 7:00, ora Italiei și ținea aproximativ 35 de minute. Rugăciunea de seară, era de la ora 21:00 și consta într-o novenă la Sfânta Ana (mama Preacuratei Fecioare Maria). În fie-

care vineri și sâmbătă seara, era așa numita *fiaccolata* (plecam în procesiune din biserica sanctuarului până la statuia preacuratei fecioare Maria spunând rozarul în mai multe limbi, inclusive română. Când ajungeam la statuie, se cântau cântece mariane și se facea un foc de unde fiecare își lua cu o lumânare lumină, după care ne întorceam la biserică unde se finaliza tot cu niște cântece mariane).

- al doilea aspect, adică, cel legat de voluntariat, se desfășura în fiecare zi după micul dejun, adică 8:30, până la ora 21. În acest interval de timp, serveam la restaurant, spălam farfuriile, tacamuri, oale și faceam curățenie în restaurant. La ora 11:30 aveam prânzul, iar de la ora 15:00 până la ora 18:00 era liber, pentru recreere sau odihnă. Această activitate am desfășurat-o timp de 4 săptămâni.

A fost o experiență frumoasă unde am avut ocazia să învăț lucruri noi, să întâlnesc persoane din diferite culturi ale lumii, și un loc unde să mă reculeg și să stau cu Dumnezeu.

Anton BUTNARU
Anul III

DESCHIDEREA ANULUI UNIVERSITAR LA ORADEA

”Ființa noastră întreagă este darul lui Dumnezeu și ne desfășurăm existența din milostivirea lui. Cum poate un student să imite milostivirea lui Dumnezeu în acest an jubiliar al milostivirii? Aceasta poate fi imitată prin aceea că el învață, ascultă și își cinstește profesorii și părinții”, acestea au fost astăzi la ora 10:00, cuvintele Preasfinției Sale Virgil din cadrul festivității de deschidere a anului academic 2016-2017 la Facultatea de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj-Napoca, Departamentul Oradea.

În cadrul Te Deum-ului s-a proclamat Cuvântul lui Dumnezeu din Evanghelia după Sfântul Luca, capitolul 6 cu versetele 31-36: ”Așa cum vreți ca oamenii să vă facă vouă, faceți-le la fel. Dacă îi iubiți pe cei care vă iubesc, ce răsplată aveți? Căci și păcătoșii îi iubesc pe cei care îi iubesc pe ei. Și dacă faceți bine celor care vă fac bine, ce răsplată aveți? Și păcătoșii fac la fel. Și dacă dați

cu împrumut celor de la care sperați să primiți înapoi, ce răsplată aveți? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor ca să primească la fel înapoi. Voi însă iubiți-i pe dușmanii voștri, faceți bine și dați cu împrumut fără ca să așteptați nimic, iar răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt, pentru că el este bun față de cei nerecunoscători și răi. Fiți milostivi precum Tatăl vostru este milostiv”.

Preasfinția Sa Virgil împreună cu rectorul Seminarului Greco-Catolic Sfinții Trei Ierarhi din Oradea, Părintele Anton Cioba, alături de seminariști, corpul profesoral și studenții Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj-Napoca, Departamentul Oradea au adus mulțumiri lui Dumnezeu pentru anul academic trecut și au implorat milostivirea și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noul an 2016-2017.

Cu toții am primit binecuvântarea arhierescă!

REDACTIA

EXPERIENȚĂ PASTORALĂ ÎN ITALIA

“O parte a virtuții constă în învățatură, alta în exercițiu; trebuie de o parte să înveți, pe de alta să întărești prin practică ce ai învățat.” - Seneca

Cel mai de preț rod al învățaturii creștine este aplicarea acestora în mod practic. Copilăria reprezintă momentul cel mai prielnic în vederea formării unei educații corespunzătoare, într-un mediu primitor care îmbină teoria cu practica. Pe acest principiu se bazează și activitatea din cadrul parohiei Villanova del Ghebbo, sub îndrumarea preotului paroh don Giuliano Gulmini.

Vara trecută am avut ocazia de a lua parte la această activitate timp de șase săptămâni, alături de tinerii din dieceza de Rovigo în cadrul a două campusuri estive.

Primul campus, *Cinegrest*, a durat patru săptămâni și a avut ca principiu utilizarea cinematografiei în vederea promovării mesajelor cu tentă creștină. Desigur, copiii cu vârste cuprinse între 7 și 14 ani au fost foarte receptivi la jocurile și catehezele propuse, fiind fascinați de metodele animatorilor în grija cărora au fost încredințați. În cadrul acestei experiențe, eu am fost unul dintre cei 20 de animatori, având, de asemenea, ocazia de a observa și învăța o serie de tehnici utile cu privire la gestionarea activităților pentru tineri din perspectiva unui preot, precum și datoriile unui preot în cadrul parohiei, cum ar fi vizitarea vârstnicilor, programul de rugăciune cu diferite grupuri carismatice, pro-

gramul de rugăciune cu parohia și așa mai departe.

Cel de-al doilea campus la care am participat a fost organizat de Acțiunea Catolică a diecezei de Rovigo și Adria, alături de 50 de tineri și 10 educatori/animatori. Inițial, rolul meu a fost cel de animator/educator spiritual dar, datorită unor incidente, preotul responsabil de partea spirituală a întreg campusului nu a putut lua parte la activități, astfel această îndatorie mi-a fost atribuită. Pot spune că aceasta experiență a fost un ajutor

enorm în formarea unei perspective mai ample cu privire la raportarea mea față de tineri și față de rolul de asistent spiritual, pe care trebuie să îl îndeplinesc.

La finalul celor două campusuri, care au format activitatea mea estivă, don Giuliano mi-a acordat

o săptămână de turism și cunoaștere a zonelor cu bogată cultură din împrejurimi. Am avut ocazia să vizitez orașe precum Ferrara, Veneția, Delta del Po dar și să văd Marea Adriatică.

În concluzie, tind să cred că această experiență estivă din Italia a reușit să mă îmbogățească din toate punctele de vedere și să realizez că indiferent de cultura pe care o avem, fiecare ne dorim același lucru și anume să facem binele.

Cristian MATUS
Anul IV

COLECTIVUL DE REDACȚIE
Coordonator: pr. Anton CIOBA
Redactor: Viorel BĂDICEANU
Tehnoredactor: Paul MĂRINCEAN
ADRESA REDACȚIEI
Seminarul Teologic Greco-Catolic,
Parcul Traian, 20, Oradea, Bihor, România.
E-mail: seminaroradea@yahoo.com
www.seminaroradea.ro